

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Ambassadeurslunch 2016

Speech Voorzitter Tweede Kamer der Staten-Generaal, Khadija Arib

30 maart 2016

Dames en heren,

Welkom in de Tweede Kamer. Sommigen van u heb ik net al gezien bij de verschillende themasessies, waar u in alle openheid met elkaar sprak over – onder meer – de vluchtelingencrisis, het EU-Voorzitterschap, economische relaties en de strijd tegen IS. Het zijn uiteenlopende onderwerpen, die met elkaar gemeen hebben dat ze ons allemaal raken en steeds dichterbij komen.

De aanslagen in Brussel vorige week, en eerder in Parijs, Ankara, Istanbul en afgelopen weekend in Irak en Pakistan – aanslagen waarbij honderden onschuldige mensen het leven hebben verloren – wakkeren een gevoel van onveiligheid aan. De angst dat IS ook op andere plekken toeslaat is reëel en zit diep. In de Kamer hebben we daar aandacht voor; gisteren hebben we er uitgebreid over gedebatteerd, volgende week gaan we verder. Wat óók heel dichtbij komt, zijn de gevolgen van de oorlog in Syrië. Iedere dag opnieuw bereiken honderden vluchtelingen de kusten van Europa – als ze het geluk hebben dat ze de oversteek overleven. Ik hoop dat het akkoord tussen de EU en Turkije oplossing biedt, en dat we hen goed onderdak kunnen bieden. Ook aan de oostgrens zijn de verhoudingen gespannen. De relatie tussen het westen en Rusland staat onder druk. Daarin speelt Oekraïne een belangrijke rol. In Nederland gaan we over een paar dagen naar de stembus, voor het raadgevend referendum over het associatieverdrag met Oekraïne. Tegelijkertijd speelt de vraag hoe bewoners van het Verenigd Koninkrijk in juni omgaan met hún referendum, over een mogelijk vertrek uit de EU. Het zijn grote thema's, die op de één of andere manier allemaal met elkaar verbonden zijn. Het is een complexe puzzel. De opgave voor politici en diplomaten is om die puzzel stukje voor stukje op te lossen, juist omdat het gaat over fundamentele, existentiële waarden zoals persoonlijke vrijheid en veiligheid. In deze bewogen tijden is het onze verantwoordelijkheid om er met elkaar over te spreken.

Persoonlijk denk ik niet dat de oplossing ligt in het optrekken van muren, in isolatie. Ik geloof erin dat we de verbinding moeten zoeken. Dat geldt voor ons als Tweede Kamer, waar iedereen werkt vanuit een eigen partij, vanuit een eigen ideologie, maar

waar we allemaal het algemeen belang voor ogen hebben. Zo staat het ook in onze Grondwet. Het geldt ook voor parlementen, voor landen onderling, zowel binnen de EU als daarbuiten. Veel maatschappelijke problemen stoppen niet bij de eigen landsgrenzen, en geen land kan ze alleen de baas. Dat is ook waarom samenwerken, of eigenlijk het samen bouwen aan parlementaire controle, het centrale thema is tijdens de conferenties die wij – als Tweede en Eerste Kamer – tijdens het Nederlandse EU-voorzitterschap organiseren, zoals volgende week de conferentie over het buitenland- en het veiligheidsbeleid; erg actueel op dit moment.

Het zoeken naar verbinding, dat is eigenlijk de kern van uw werk. U bent een belangrijke liaison tussen Nederland en al die andere landen waarmee we samenwerken; eigenlijk onze oren en ogen in het buitenland. En hoewel veel van uw werk zich áchter de schermen afspeelt en wij alleen het topje van de ijsberg zien, is het evident dat het in het huidige tijdsgewricht best lastig is om daar invulling aan te geven. Aan u de taak om – niet alleen in Westerse landen maar ook in bijvoorbeeld het Midden-Oosten – tekst en uitleg te geven over onze Nederlandse democratie, over de verschillende partijen en over hun soms heel uitgesproken standpunten. Wat ik er van zie en hoor, is dat u dat heel vriendelijk en weloverwogen doet, maar tegelijkertijd zelfbewust en pertinent bent. Ik wil u heel hartelijk bedanken voor uw inzet en de wijze waarop u Nederland en onze parlementaire democratie in het buitenland vertegenwoordigt.

Dames en heren,

Ik wil graag afsluiten met een citaat van de Russische schrijver Tolstoj – ik ben een groot fan van hem. Hij zei ooit dat “alles wat ons als ongeluk toeschijnt, slechts een trede onder onze voeten is, om ons des te hoger te brengen”. Wat ik mooi vind aan dit citaat, is het optimisme dat eruit spreekt. Het getuigt van een positief wereldbeeld, zonder dat het voorbij gaat aan tegenslag of aan problemen.

Ja, er gebeurt veel in de wereld, en die wereld komt steeds dichterbij. Maar ik geloof er oprecht in dat we de wereld om ons heen beter, mooier kunnen maken als we de handen ineen slaan. Het is belangrijk dat we elkaar blijven ontmoeten en spreken. Ik dank u daarom voor dit bezoek. Ik hoop dat we elkaar een beetje beter hebben leren kennen, en ik wens u veel succes met uw werkzaamheden; werkzaamheden die, waar ook ter wereld, helpen om die stappen omhoog te zetten.